

Kjøbenhavns Sparekasse, men endnu ikke hørvede.

Skal Byraadet vælges paa et rent politisk Grundlag?

Saaledes omtrent spørger et Stykke Papir, der er udsendt med følgende anonyme Underkrift: „Højres Agitation“.

Meningen er aabenbart, at Folk skulle sige: „Nej! Gud fri og bevar os naadeligen og vel.“

Men den, der siger saadan, **bor ikke stemme som den under Masse skjulte „Højres Agitation“ tilraader**, thi naar vi seje al fræk Snak og Bæv tilside og ser paa, **hvad der vil ske**, om man narrer Folk til at stemme efter den af „Højres Agitation“ anbefalede Liste, **jaa er Sandheden jo den, at der derefter vil sidde et rent højrefarvet Klisebyraad, der vil styre paa tværs af den ene Halvdelen af Byens Indvaanere.**

Hvis derimod Oppositionens Liste sættes igjennem, kommer **Byraadet til at rumme Repræsentanter fra alle Byens Samfundslag og politiske Grupper.** Ingen er udelukket. Kommer man gennem et rask og varmt Ordslutte til **et Resultat, jaa anerkjendes det af Alle.**

Er det ikke ærligere og mere ret? Og er det egentlig ikke svært, at Mænd, der ingensinde vilde berøve deres Næste en 25-Ore i hans eget Hus, ikke generer sig for i det offentlige Liv at anvende alle mulige Fjæs for at berøve ham en Ret, der kan gjælde hans og hans Børns Velvære?

Men

Retten hævner sig paa den, der forøver den. Derfor vil et ensidigt Partiregimente altid lidt efter lidt ændre sig til at blive et **Klise- og Familieregimente.**

Det er derfor en ikke ualmindelig Mening mellem

Hjørings fornuftigere Højremænd,

at Byraadet dog ikke bor lukkes jaa tæt som en Hummerdaase for al Opposition, thi kun gennem den holdes Søvnighed og allehaande Alderdomsfkrobeligheder borte, kun gennem den trænger Lys og Luft ind og fjerner alle Sygdomspirer, alt hvad der begynder at lugte muggent.

Det er derfor et grimt Træk, at de ledende Højremænd ved hvert Valg har søgt at spænde ud af Raadet en jaa hensynsfuld og lemsældig oppositionel Kraft som Branddirektør Koch.

Højremænd, der have været lidt længere fra Byen end i Hørslø, kunne naturligvis heller ikke lade være med at smile, naar man nu striger fra Hus til Hus, at de maa og skal underordne sig og stemme mod deres egen Tilbøjelighed og bedre Indsigt, da

det gjælder Kommunens Tarv, at de vælge Konsul Nielsens mangeaarige, veltjente, elstverdige og i alle Maader trofaste Kommiss, nuværende Kjøbmand Jørgensen, samt erstatte gamle Thomas Nielsen med unge Thomas Nielsen, osv. Uden at forklejne disse Mænd tør man vel nok tro, at denne Del af Verden kan staa, ogsaa uden dem.

Uden at gaa dem for nær mene vi endog, at der paa

Oppositionens Liste

findes Mænd, som uden al Pral trods dem tør antages at kunne fylde en Plads i et kommunalt Raad som Hjørings.

Branddirektør Kochs lange, ihærdige Arbejde i Byens Tjeneste har man ret godt vidst at gjøre Brug af i det yderst tilbøjelige og interessetrækkende Arbejde med Brøslægning, Kloakering, Bejvæsen osv., samt Markvæsenet, der alene er en stor Virksomhedsgren. I begge de paagjældende Udvalg har Koch haft en Hær, men ogsaa anstrængende Formandsgjerning. Og at denne i det væsentligste ogsaa har været vellykket, berom vidner mange betydningsfulde Arbejder, hyggelige Gangstier osv. I det Hele har han en ret betydelig Andel i, at „Hjøring er en pæn lille By“, som de Rejsende siger. Det kunde derfor være morsomt at vide, hvad det er, der gaar itu, hvis man ikke laster denne virkelystne og hensynsfulde ældre Mand ud af Raadet til Fordel for en af de Konservernes nye „Støtter“ for gamle Guder.

Naaber man paa en Gang mod Politisk og gjør Alt for at spænde ham ud, fordi han er liberal og stundom har

lagt et godt Ord ind for Smaafolk, jaa — lyver man jo sig selv op i Ansigtet.

Angaaende Kjøbmand Adolf Andersens Berettigelse til at sidde i Raadet som Repræsentant for Arbejderne henviser vi til omstaaende Udtalelse, hvortil vi slutte os. Han savner hverken Agtelse i sin Kreds, Dydighed eller Energi. I hvert Fald maa han respekteres som den Mand, Arbejderne ville have som deres. Man klager over hans skarpe Kritik. Men prøv paa at dele de Skrup, der vanke til Arbejderne, hver Gang de løste deres Rost, selv i et nok jaa berettiget Grinde, jaa falder et skarpt Udbrud ret naturligt. Hvor der er en Sag, der har hans Sympathi, f. Ex. Belgjorenhedsagen osv., har han dog ogsaa vist, at han kunde bygge op. Hellere end at søge at holde Arbejdernes Repræsentanter ude, skulde man søge at vinde dem ved at kalde dem til venligt Samraad.

Sagfører A. Jakobsen er en yngre Mand, hvis usædvanlige Handkraft og ubøjelige Villie har ført adskilligt igjennem, som Andre vilde have ladet ligge. Man tør endog betegne ham som en af den kommunale Styrelses særlige Sagskyndige heroppe, idet han ikke blot fra sin tidlige Ungdom, har maattet udrette ikke jaa lidt kommunalt Arbejde for sin med offentlige Hverv overbebyrdede Fader, f. Ex. Amdsraadsmedlem Jal. Larsen, men senere som Lovkyndig har haft usædvanlig meget at gjøre med saadanne Ting. Det er just en seig jyst Villie som Jakobsens, vi jævnlig trænge til for at føre denne og hin Sag igjennem.

Husmand Jens Jensen er en i jaa vide Kredse anset og agtet Mand, at det vidner om fornuftig Omsigt, at Arbejderne udsøgte ham som deres anden Repræsentant (se foranstaaende Artikel). Han har lige jaa megen Dydighed til skriftlige Udfærdigelser osv. som adskillige Mænd, der alt have Plads i Raadet, og han hører til de varmheartede Mænd, der uvilkaarlig bemærkes, hvor de tage fat, fordi de i al Stilhed jaa udrettet mere ved deres personlige Arbejde, end Mange naa ved store Midler.

Sagfører Henrik Schmidts Virksomhed er kjendt i Hjøring ogsaa fra tidligere Byraadsvirksomhed. Særlig hvor en Bevægelse har toppet sig op til en kraftig og bestemt Villiesytring, har han været det veltalende og virksomme Udtryk for den, ligesom han uden Sky har paatalet utidig Flothed og Tilsidefættelser. Desuden har han ofte, hvor et eller andet upolitisk Fremstridsarbejde skulde løstes, været den Mand, der kunde samle Hovederne under én Hat.

Som Leder af Egnens største Handelsforetagende (med 2 Millioners Omsetning) og et af Byens største Haandværkeretablissementer er Direktør Nielsen ogsaa et særdeles præsentabelt Byraadsmedlem. Han er en Mand, der har arbejdet sig selv frem, og som gennem Rejser rundt i Europa har set adskilligt, der kunde komme vor By til Nytte og Fremgang. Hans velvillige og milde Sindelag vilde gjøre ham til et godt Bindeled mellem Arbejdere og Borgere, mellem By og Land.

Der er intet overdrevent i denne korte anbefaling, og naar derfor Klisens Organ striger, som om det var Rensborg Slaver, der kom anstigende, jaa gjør det kun sig selv og sine Omgivelser latterlige.

Vi minde

Oppositionelle Højremænd

om, at vi have tilbudt at drøfte Tanken om en blandet Liste (som efter Forholdstalsvalg), men denne Tanke er bleven ligesaa bestemt afvist som alle tidligere Forsøg paa at komme til Forstaaelse med det radikale Højre.

Derfor

ere de Mænd, der ikke vilde have baade Døre og Vinduer stængede som Befæstning for Enevælden i Hjøring Byraad, **ikke bundne** ved den Liste, tre—fire Sneje „indbudne“ Højremænd forleden blev klemt til at stemme paa, men som man 5 Minutter efter erklærede — umulig.

Hjørings Haandværkere

have afvejsende følt, hvor Licitationernes og Underhaands-Affordernes Sko trykke dem med Hensyn til de offentlige Arbejders Fordeling.

De ved bedre Bessled om den Sag end vi, og vi kunne derfor nøjes med at paapege følgende:

Bliver Højres Liste usforandret vedtaget, da bliver Alt ved det Gamle.

Kommer der nogen Opposition ind i Byraadet, vil der blive fremtvunget Regler, der stille alle Haandværkere lige nær til at jaa Byens Arbejde.